

den opbakning til regeringen med hensyn til, at det er i orden at give Kommissionen den ansvarsfritagelse for 1997, som er givet den, og for det andet, om fru Lene Espersen i givet fald, hvis hun er enig med fru Charlotte Antonsen i det spørgsmål, nu kan se, at det nok var en dårlig idé at anmode Parlamentet om at give Kommissionen ansvarsfritagelse for 1997.

For vi kommer jo ikke uden om det spørgsmål. Nu diskuterer vi 1996-regnskabet og siger, at man skal rydde op på baggrund af dét, men det næste er da, at der er en lige så tilbundsående diskussion om 1997-regnskabet, som efter min opfattelse er mindst lige så skæbnsvangert for Kommissionen som det 1996-regnskab, som man altså nu har undersøgt nogle ekstra ting til bunds i.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Lene Espersen mener, at det er utidigt af Enhedslisten at rejse spørgsmålet om en genudnævnelse af Ritt Bjerregaard i en forespørgselsdebat, da det efter Det Konservative Folkepartis opfattelse er noget, som alene henhører under regeringsmagten.

Det synes jeg er et noget gammelkonservativt synspunkt, som næsten fører os tilbage til den tankegang, der herskede i enevældens tid, hvor det var kongen, der traf sådan nogle beslutninger, og nu er det altså regeringen, men det er i hvert fald ikke noget, man skal inddrage Folketinget i og formentlig slet ikke offentligheden – efter Det Konservative Folkepartis opfattelse.

Jeg vil godt spørge fru Lene Espersen helt seriøst: Er det faktisk ikke mere demokratisk, at en sådan beslutning om, hvem der skal være Danmarks repræsentant i Europa-Kommissionen, træffes på så bredt et grundlag og efter så omfattende en demokratisk debat som muligt, dvs. bedre i Folketinget end i regeringen?

Og jeg vil godt spørge: Hvad er Det Konservative Folkepartis begrundelse for, at man ikke vil have med den beslutning at gøre? Er det ikke simpelt hen, at man måske i virkeligheden ønsker, at Ritt Bjerregaard bliver genudnævnt, men helst ikke selv vil have ansvaret for det? Er det ikke bare det, det handler om?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Først til hr. Kristian Thulesen Dahl:

Jeg synes da, det er dejligt, at vi nu er kommet så vidt som til at finde ud af, hvad den sag egentlig drejede sig om dengang: at der slet ikke var tale om mandatgivning, men om en henstilling.

Og jeg synes sådan set, at udenrigsministeren har givet os et fremragende svar på, hvad der kommer til at foregå, for vi har jo allerede hørt, at Økofinrådet altså også har tænkt sig at mande sig op i den sammenhæng og gøre endnu mere ved det, end det allerede har gjort.

Helt grundlæggende, og det er til hr. Kristian Thulesen Dahl, så tror jeg, der er en meget stor forskel på, hvordan Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti opfatter den parlamentariske rolle. Her vil jeg sige, at dér har Dansk Folkeparti altså en uheldig praksis med at se alting meget sort og hvidt, hvor man må sige, at vi nok ser tingene sådan lidt mere blandet.

Blot fordi man er uenig i nogle småting, eller blot fordi man har lyst til at kritisere enkelte punkter, er det jo ikke sådan, at man stemmer imod alting. Vi tror faktisk ikke rigtig på, at det nytter særlig meget at sætte sig over i en krog og surmule. Jeg synes sådan set, at der har været en meget fin gennemgang af, at man sagtens kan forholde sig kritisk og samtidig være med til at godkende nogle ting. Så der er en meget stor forskel.

Til hr. Keld Albrechtsen og Enhedslisten vil jeg sige, at jeg tror ikke, hr. Keld Albrechtsen lyttede helt efter, hvordan min argumentation var. Man kan have mange meninger om den netop afgåede miljøkommissær. Min pointe var: Hvorfor i alverden skulle jeg være med til at løse det problem for regeringen? Jeg synes da, det skal være regeringens problem, hvad man har tænkt sig at gøre med miljøkommissæren. Det synes jeg sådan set ikke at Folketinget skal gå ind og blande sig i på nuværende tidspunkt. Jeg synes sådan set, at vi skal lade det være fuldstændig op til regeringen; det kan der måske være en vis taktik i. Jeg er ked af, at Enhedslisten ikke kan se dét.

Vi synes, det er en meget dårlig idé at bringe en debat, som jeg egentlig synes er ganske interessant, når man taler om, at hvad vi kan gøre for at forbedre Kommissionens arbejde, ned på et lavt niveau og alene tale om, hvem Danmark skal indstille. Der er da andre ting, som jeg synes er langt, langt, langt mere interessante for det fremtidige europæiske samarbejde, end hvem der bliver den danske kommissær.